

Salonky

**Poznejte les
očíma medvědů**

Stezka korunami stromů Krkonoše

ČESKÝ PŮLMARATON

21.1 KM
15. 3. 2026
HRADEC KRÁLOVÉ

ceskypulmaraton.cz

Medaile pro každého účastníka.

Editorial

Za medvědy do Krkonoše

MICHAL BOGÁŇ / redaktor

Kam vyrazit na výlet, aby si na své přišly děti, rodiče i ti, kdo se neradí „jen tak procházejí“? Stezka korunami stromů Krkonoše v Janských Lázních už několik let dokazuje, že výlet může mít víc aktivit než jen výhled a suvenýr. Kromě samotné trasy v korunách stromů a podzemní expozice tu funguje i pestrý program – rodinné dny, tematické akce, vzdělávací i kulturní události. A letos přichází novinka, která z běžné návštěvy může udělat ještě silnější zážitek: v areálu Stezky vznikl přírodní výběh pro medvědy hnědé, které bude možné pozorovat přímo z trasy. V České republice se jedná o unikátní projekt, který stojí za návštěvu. A když je řeč o projektech, budete-li magazínem listovat dál, narazíte například i na článek ke startu třetího ročníku naší soutěže Stories, které žiju. Takže zpozornět by měli všichni školáci a studenti. Letos totiž soutěžíme o mobilní telefony iPhone 17! ■

STEZKA KORUNAMI STROMŮ KRKONOŠE / str. 4 ▶ 5

STORIES, KTERÉ ŽIJU

str. 8 ▶ 10

NIKOLA KOPP LOURKOVÁ

str. 18 ▶ 21

PAVEL MAŤÁTKO

str. 22 ▶ 25

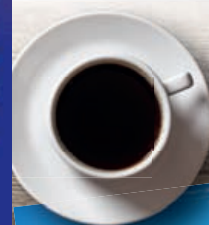

DĚTSTVÝ SBOR LADĚNIČKY

str. 28 ▶ 30

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: V Kopečku 163, Hradec Králové 500 01, www.salonkyhk.cz, Redakce: Tomáš Kulhánek, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Matěj Holan, tel.: 773 653 565 e-mail: matej.holan@salonkyhk.cz, Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, Grafika: Martin Brhel, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: fronte s.r.o., Studáněcká 1120, 530 03 Pardubice, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 8000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Jan Bartoša a archiv Stezky korunami stromů Krkonoše.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN, VE KTERÉM
MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Stezka plná zážitků. A teď i medvědích

Stezka korunami stromů Krkonoše v Janských Lázních se letos na jaře rozšíří o projekt, který má ambici změnit „obyčejný výlet“ na celodenní zážitek a zároveň otevřít důležitou debatu o velkých šelmách a jejich místě v krajině. Pod konstrukcí stezky vznikl přírodní výběh pro medvědy hnědé, které bude možné pozorovat přímo z trasy. Slavnostní otevření je naplánované na 4. dubna.

Projít se poprvé po zážitkové a naučné stezce v celkové délce 1 511 metrů, zakončené výstupem na 45 metrů vysokou vyhlídkovou věž, která je tvarovaná do podoby krkonošského horce, jste mohli již 2. července 2017. Do konce roku 2025 tato atrakce přivítala téměř 1 800 000 návštěvníků. Stezka ukazuje les z jiné perspektivy a unikátní podzemní expozice nabízí možnost prostudovat rovněž mikrosvět půdy.

Zároveň ale nabízí zajímavý „doprovodný“ program. Pořádá řadu tematických akcí, rodinných dnů, letních programů, hudebních i vzdělávacích eventů. Stezka už dnes není jen vyhlídková atrakce, kam si člověk odskočí pro fotku do korun stromů. Na úpatí Černé hory z ní vyrostl živý areál, který během sezóny pravidelně pulzuje – programem pro rodiny, občas i drobnými překvapeními, kvůli kterým se sem lidé vracejí. A letos k tomu přidává ještě další zážitek – ten medvědí.

Víc než jen výběh

Základní myšlenka Stezky korunami stromů je lidem prezentovat hodnoty lesního prostředí od kořenů až

po koruny. „Projekt úspěšně funguje už řadu let, ale celou dobu jsme cítili, že nám v tom příběhu lesa jedna důležitá část chybí – živá divoká zvířata,“ vysvětluje Jan Hřebačka, spolutvůrce projektu a jednatel mateřské společnosti Zážitková akademie, jak se zrodil nápad na vytvoření výběhu.

„Rozhodně jsme ale nechtěli jen pouhý výběh pro divoká zvířata. Proto jsme podepsali memorandum o spolupráci se SAFARI PARK Dvůr Králové nad Labem a KRNAP původně na vytvoření tzv. záchranné stanice a následně jsme naši pozornost a směr projektu přesměrovali na tzv. Evropský chovný program (EEP – The EAZA Ex-situ Programme),“ poukazuje Filip Pekárek, jednatel společnosti Stezka korunami stromů Krkonoše, na to, že projekt má i výrazný ochranný rozměr. Volba nakonec padla na medvěda hnědého. Ten je jediným zástupcem své čeledi, který se v novověku na území dnešního KRNAP přirozeně vyskytoval. „Medvěd je symbolem skutečné divočiny. Nechtěli jsme ale jen atraktivní zvíře, chtěli jsme příběh, který dává smysl právě tady, v Krkonoších. Shodou okolností je to letos přesně 300 let od doby, kdy byl v těchto ho-

rách zabit poslední volně žijící medvěd. I to dává celému projektu hlubší rozměr a připomíná nám, jak silnou a někdy i dramatickou historii naše krajina má,“ doplňuje Jan Hřebačka.

Ambicí projektu je ukázat lidem tohle impozantní zvíře zblízka a mluvit s návštěvníky o jeho roli v ekosystému. „Projekt vnímáme především jako silný ochranný a vzdělávací nástroj. Nejde jen o ‚atrakci se zvířaty‘, ale o projekt, který má návštěvníkům srozumitelně vysvětlit, proč jsou velké šelmy pro ekosystém důležité, proč jejich návrat do krajiny není samozřejmostí a proč je nutné je chránit,“ říká Michal Skalka, který je garantem projektu za Správu KRNAP.

Celý projekt má navíc silné odborné zázemí: bude fungovat jako oficiální detašované pracoviště ZOO Dvůr Králové nad Labem, což je zárukou, že medvědi dostanou péči na nejvyšší možné úrovni – v souladu s Evropskou asociací zoologických zahrad a akvárií (EAZA) a jejího „Přístupu pěti priorit“. „Ty se zaměřují na co nejvyšší welfare každého druhu, zahrnují výživu, prostředí, v němž živočichové žijí, zdraví, chování a mentální stav zvířat. Jednotlivé pilíře jsou neoddelitelné,“ vysvětluje ředitel komunikace, marketingu a vzdělávání dvorské zoo Michal Šťastný a dodává, že medvědi budou mít stálý tým chovatelů, stejně jako je tomu v případě jiných zvířat v péči zoo. Pro zajímavost, právě letos SAFARI PARK slaví 80 let existence chovu exotických zvířat ve Dvoře Králové.

Alica a Michal z Vysokých Tater

Výběh o rozloze cca 5400 m² byl vybudován pod jižní částí Stezky korunami stromů a jeho součástí je nejen výběh, kde budou moci medvědy spatřit návštěvníci, ale i zázemí a klidová zóna pro ně. „Zajímavými prvky jsou například krmeliště, které bude sloužit ke komentovaným prohlídkám, nebo brouzdaliště, což je malá vodní plocha zajišťující pitný režim a také osvěžení pro medvědy,“ prozraduje technický inženýr Stezky korunami stromů Viktor Czerwek. Kolem celého výběhu bude dvoumetrové bezpečnostní oplotení s masivním pletivem a dalšími bezpečnostními prvky, které byly projektovány na základě zkušeností společně se ZOO Dvůr Králové. Vše je napojené na systém trvalé kontroly, kdy v případě poškození dochází k okamžitému vyslání signálu na obsluhu. „Celá realizace byla velmi zajímavou zkušeností. Dovolím si tvrdit, že v České

republice jde o velice unikátní projekt,“ dodává Czerwek. Poprvé by se ve výběhu medvědi měli objevit v polovině března. A budou dva – Alica a Michal. Zaměstnanci královédvorské zoo je do Krkonoše převezou ze zoologické zahrady v Košicích, kam se jako mláďata dostala poté, co je v červnu 2023 odchytli ochranáři mezi Štrbským a Popradským plesem ve Vysokých Tatrách, kde se potulovali bez své matky a jejich zdravotní stav se zhoršoval. Společně s nimi tam byl ještě jejich sourozenec Hugo, který nyní našel nový domov ve Francii. Do budoucna plánují, že by na Stezce chtěli mít ve výběhu tři až čtyři medvědy.

Novou medvědí dvojici poprvé uvidí veřejnost při slavnostním otevření expozice v sobotu 4. dubna. „Bude to silný moment. Je to výsledek několikaleté práce a velké důvěry partnerů. Pro mě osobně to bude chvíle, kdy si řeknu, že jsme Stezku zase posunuli o kus dál,“ říká ředitel Stezky korunami stromů Krkonoše Miroslav Matas. Celý den má být pojatý jako rodinná událost – s programem na Stezce i kolem ní. Jeho součástí bude i Medvědí hra, díky níž se děti hravou formou dozvědí co nejvíc informací o medvědech: jak žijí, čím se živí, co je pro ně v přírodě důležité a proč není samozřejmost, že v krajině mají místo. Zároveň projde Stezka v průběhu března kompletní proměnou vzdělávacích prvků – nové texty a informace se objeví i v podzemní jeskyni. Návštěvníci se tak dozvědí spoustu zajímavostí o medvědech hnědých a o potřebě je chránit.

Aby to celé fungovalo pro zvířata i pro lidi, je důležité zmínit i to, že medvěd není atrakce, která má „předvádět výkon“. Je to citlivé zvíře, které reaguje na stres, rutinu i podněty z okolí. To, jak se návštěvníci chovají, proto přímo ovlivňuje jeho pohodu. Neměli by proto být hluční, nic do výběhu neházet, a tím pádem medvědy ani nijak nekrmít. „Projekt Medvědí stezka je pro nás splněným snem. Dává návštěvníkům jedinečnou možnost zažít skutečnou blízkost divoké přírody a pozorovat tato majestátní zvířata v prostředí, které respektuje jejich potřeby i přirozený rytmus.“

„Věřme, že setkání s medvědy bude pro mnoho lidí silným a nezapomenutelným momentem. Právě takové okamžiky v nás probouzejí hlubší vztah k přírodě a uvědomění, jak výjimečný svět kolem nás je. Pokud si návštěvníci odnesou nejen krásný zážitek, ale i větší cit pro les a jeho obyvatele, pak jsme dosáhli toho, co jsme si přáli,“ uzavírá Filip Pekárek. ■

FC Baník Ostrava
4. 3. 17:00

FC Viktoria Plzeň
8. 3. 15:30

FC Baník Ostrava
14. 3. 15:00

Nové podcasty Salonek s příběhy, názory i inspirací

Podcasty Salonek nově vznikají v profesionálním studiu a přinášejí otevřené rozhovory s lidmi, kteří tvoří Hradec Králové. Politika, kultura i sport bez zkratk a bez póz, s důrazem na skutečný dialog a osobní pohled hostů. Rozhovory, které dávají prostor jít víc do hloubky. Naskenujte QR kód a slyšte víc, než se vejde na stránky magazínu.

🎧 TOMÁŠ KULHÁNEK, FOTO: MICHAL HOMOLA

Přímo v centru Hradce Králové jsme na podzim loňského roku otevřeli nové profesionální studio, kde rozhovory Salonek získaly moderní podobu. Precizní zvuk, světla a obraz snímány třemi kamerami vytvářejí prostředí, které dává vyniknout osobnosti hostů i atmosféře dialogu. Každý díl je tak plnohodnotným zážitkem – pro uši i pro oči.

nabídl pohled na proměnu klubu a fungování týmu v druhé nejvyšší soutěži. Společným jmenovatelem všech rozhovorů je Hradec Králové – město, které své osobnosti formuje a které ony samy dál spoluvytvářejí. Podcasty Salonek tak nejsou jen sérií interview, ale mapou současného života ve městě.

Video najdete na webu salonkyhk.cz, YouTube kanále a v aplikaci Spotify. www.salonkyhk.cz/podcasty

Nová série stojí na dvou přirozených liniích. Tou první jsou vážnější debaty s politiky, kteří otevřeně mluví o odpovědnosti, veřejné službě i hodnotách, které chtějí prosazovat. Našimi hosty už byli poslanci Matěj Ondřej Havel a Denis Doksanský nebo poslankyně Jana Patková. Rozhovory dávají prostor vysvětlovat postoje v souvislostech a jít nad rámec běžných vyjádření. Druhou linií tvoří rozhovory s osobnostmi hradecké kultury, sportu a dalších oborů. Umělecký šéf Klicperova divadla Pavel Khek mluvil o divadle jako prostoru dialogu, hudebník Štěpán Bucher o vlastní tvorbě i vztahu k rodnému městu. Cestovatel Josef Chmelík vyprávěl, jaké je to absolvovat cestu kolem světa autostopem. Herec, režisér a spisovatel Petr Kult představil svůj jedinečný hradecký Kabaret Königgrätz. Kapitán hradeckých florbalistů Vít Heger pak

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Ukaž město, ve kterém žiješ, a vyhraž iPhone 17!

Chceš vyhrát iPhone 17 a objevit se na titulní straně magazínu Salonky? Ukaž, jak vidíš město, ve kterém žiješ – fotkami, kresbou, textem nebo videem – a zapoj se do soutěže Stories, které žiju. Soutěžít mohou žáci základních škol a studenti středních škol z celého okresu Hradec Králové. Stačí přijít s vlastním nápadem – a dát svému příběhu šanci zazářit.

📷 TOMÁŠ KULHÁNEK, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

iPhone 17, titulní strana červnových Salonky a šance, že tvoji práci uvidí celý region. To už stojí za pozornost. Salonky vyhlášují další ročník soutěže Stories, které žiju pro žáky 1. a 2. stupně základních škol a studenty středních škol. Letos se mohou zapojit mladí autoři z celého okresu Hradec Králové.

Vítězové druhého ročníku soutěže – zleva: Ondřej Jurka, Marek Bělohoubek a Kristián Vavrda

Nezáleží na tom, jestli bydlíš ve městě, menší obci, nebo na vesnici. Každé místo má svůj příběh. A právě ten chceme vidět.

Zájem o pohled mladé generace zdůrazňuje i vydavatel magazínu Salonky Miloslav Bartoň. „Zajímá nás, jak na naše město pohlíží nejmladší generace, a hledáme ty, kteří se nestydí o svůj pohled podělit. Právě žáci a studenti jsou budoucností nás všech,“ říká.

Jak můžeš soutěžit?

Vybrat si můžeš formu, která ti sedí nejlépe. Rád fotíš? Vytvoř fotoseriál o 5 až 10 snímcích. Kreslíš? Pošli ilustraci. Baví tě psát? Napiš text do 1000 slov. A pokud raději pracuješ s pohybem a zvukem, natoč video do 3 minut.

Soutěž je letos rozdělena do dvou kategorií. První je určená pro video. Druhá spojuje fotoseriály, ilustrace a texty.

Téma je jednoduché: Ukaž město, ve kterém žiješ. Může to být tvoje oblíbené místo, parta lidí, bez kterých si ho neumíš představit, atmosféra obyčejného odpoledne nebo třeba něco, co by se podle tebe mělo změnit. Nehledáme dokonalost ani profesionální techniku. Zajímá nás nápad, pohled a autenticita. Tvoje město nemusí být dokonalé. Stačí, když bude tvoje.

Už třetí ročník

Soutěž Stories, které žiju se letos koná už potřetí. V minulém ročníku se hrálo o herní konzoli PlayStation 5 a mezi vítězi byli žáci základních škol i studenti středních škol.

Každý z nich zvolil jinou cestu

Šestnáctiletý Kristián Vavrda z hradecké průmyslovky zaujal porotu textem o svých domovských Malšovicích. Psaní ho baví už od základní školy a právě otevřené zadání soutěže mu dalo prostor vybrat si téma, které je mu blízké. „Řekl jsem si, že bude lepší udělat něco, v čem se cítím jistý,“ vysvětlil, proč vsadil právě na text. Na svém příspěvku pracoval několik dní a chtěl, aby měl jasnou strukturu i smysl. Osobní vztah k místu

Salonky uvádějí soutěž

Stories, které žiju

Tvoje město. Tvůj příběh.
Ukaž město, ve kterém žiješ.

Zapoj se
a vyhraž iPhone 17!

Vítězové prvního ročníku soutěže – zleva: Jan Šafka, Nikola Vomáček a Tomáš Machovec.

Město očima mladé generace

Salonky jsou už téměř sedm let neodmyslitelně spjaty s městem Hradec Králové a těší nás proto, že záštitu nad soutěží převzala i letos primátorka Pavlína Springerová.

„Stories, které žiju je zajímavá a inspirativní soutěž pro školáky z našeho regionu. Jsem ráda, že děti mohou zvolit různé formy vyjádření svého vztahu k místu, kde žijí. Většinou víme, co pro střední a starší generaci město znamená, ale mělo by nás také zajímat, co znamená pro mladé lidi. Je to pro nás skvělá možnost zjistit, jak své okolí vnímají. Velmi se těším na letošní výstupy žáků i na jejich hodnocení,“ říká primátorka Pavlína Springerová. Proč do toho jít?

Vítěz každé kategorie získá iPhone 17 a zároveň se objeví na titulní straně červnového vydání Salonků. Tvoje práce tak nezůstane jen ve školní složce nebo v galerii mobilu – uvidí ji tisíce čtenářů z celého regionu. O vítězích rozhodne odborná porota složená ze zástupců redakce, města, škol i kulturní sféry.

Uzávěrka soutěže je 30. dubna. Své práce pošleš na e-mail redakce@salonkyhk.cz. Teď je řada na tobě. Možná právě tvůj příběh bude letos ten, který porotu zaujme nejvíc. Ukaž, jak vidíš město, kde žiješ. Každé město má svůj příběh – a ten tvůj může být ten vítězný. ■

Partneři projektu:

byl podle něj klíčový. „Je to moje velmi oblíbené místo, odkud je to kousek k lesu nebo k řece. Mám to tu opravdu rád.“

V kategorii fotoseriálů porotu oslnil student prvního ročníku kyberny Ondřej Jurka. Známa místa Hradce Králové zachytil z ptáčích perspektivy pomocí dronu a následně je upravil do netradiční podoby bez rušivých prvků, lidí i aut. Zajímavé je, že klasický fotoaparát ani nevlastní. „Klasický foťák nemám, dron ano, takže to pro mě byla jasná volba,“ řekl. Focení mu zabralo několik hodin, další čas věnoval úpravám. „Fakt jsem to nedělal s představou, že vyhraju PlayStation,“ přiznal později. O to větší bylo jeho překvapení, když si šel do ředitelny pro oznámení o vítězství.

V kategorii video zvítězil loni tehdy teprve jedenáctiletý Marek Bělohoubek ze ZŠ Nový Hradec Králové. Ve svém snímku propojil historii města s osobními zážitky z hudby, které se věnuje od dětství. Video natáčel se starším bráchou a většinu věcí řešil intuitivně. Nešel po dokonale scénáři ani precizní produkci, ale po nápadu a tempu. „Vyhrát může kdokoli. I když jsi mladší, můžeš uspět,“ vzkazuje Marek letošním soutěžícím. Právě jeho příklad podle poroty ukazuje, že v soutěži Stories, které žiju nerozhoduje věk ani technika, ale odvaha zkusit něco vlastního a říct svůj příběh.

CHALUPA MOTORS s.r.o.

☎ 466 411 111 📍 Pardubice, Kosmonautů 515

☎ 735 799 797 📍 Trutnov, Horská 594

V Hradci vzniklo nové inovační centrum pod značkou Plus inovace

Inovační prostředí v našem regionu dostává silný impuls. Centrum investic, rozvoje a inovací (CIRI), které dlouhodobě podporuje rozvoj kraje, povyšuje své aktivity na novou úroveň. Původní oddělení inovací se transformuje na plnohodnotné Královéhradecké inovační centrum. Co tato změna přinese místním firmám, studentům a startupům?

V Královéhradeckém kraji dosud chyběla jednotná platforma, která by propojila univerzity, velké firmy, startupy i úřady. To se teď mění. Transformace oddělení inovací CIRI na inovační centrum reaguje právě na tuto potřebu sjednotit roztržštěné inovační prostředí.

Pod zavedenou značkou Plus inovace tak vzniká stabilní zázemí pro všechny, kdo chtějí tvořit. Nejde přitom jen o kosmetickou úpravu názvu. Vznik centra je podložen desetiletým mandátem od kraje, což mu dává jistotu a možnost plánovat strategickou podporu regionu na roky dopředu.

Inkubátor pro sny i byznys

Symbol plus v názvu není náhodou. „Chceme být plusem pro podnikatele, pro vědce, pro studenty a v konečném důsledku pro celý Královéhradecký kraj,“ vysvětluje Lukáš Petrovický, který vede inkubační aktivity v inovačním centru. Centrum funguje jako „one-stop-shop“, kde se pod jednou střechou potkává podpora pro úplné začátečníky i zkušené matadory.

- **Pro studenty:** Programy jako TalentHUB +inovace nebo Staň se na den pomáhají mladým

lidem zjistit, zda má jejich nápad potenciál, a propojují je s praxí dříve, než opustí školní lavice.

- **Pro startupy:** Začínající firmy zde najdou nejen mentoring, ale i cestu k financím. Centrum pomáhá s orientací v inovačních voucherech, které mohou pokrýt náklady na vývoj nebo design.
- **Pro zavedené firmy:** Centrum poskytuje širokou paletu nástrojů – včetně odborných workshopů, individuálních konzultací a finančních nástrojů – na akceleraci růstu, digitalizaci procesů, zavádění inovací nebo snížení uhlíkové stopy.

Spojení se světem

Velkou novinkou, kterou transformace přináší, je silnější napojení na síť Ynovate, která sdružuje inovační agentury napříč Českem i Slovenskem. Centrum je zároveň členem České startupové asociace. Pro místní firmy to znamená jediné: tým Plus inovace jim díky této síti dokáže „domluvit“ špičkového odborníka s ověřeným know-how třeba z Brna nebo Ostravy.

Inovace pro každého

„Plusko“ přibližuje inovace široké veřejnosti. Důkazem je veletrh NOVO EXPO +inovace, díky kte-

KONTAKTY

Více o službách centra a aktuálních výzvách najdete na plusinovace.cz nebo na sociálních sítích Plus inovace.

VÁŠ KONTAKT PRO BYZNYS A INKUBACI:
Ing. Lukáš Petrovický
Business innovation manager
petrovicky@cirihk.cz

VEDENÍ CENTRA A CIRI:
Ing. Daniela Antropiusová
vedoucí Královéhradeckého inovačního centra
antropiusova@cirihk.cz

Mgr. et Mgr. Vendula Hájková, MBA
ředitelka CIRI
hajkova@cirihk.cz

rému se už několikrát rok zaplní nádvoří zámku v Novém Městě nad Metují roboty, virtuální realitou a vědeckými experimenty, které baví celé rodiny. Pokud ale dáváte přednost klidu a inspiraci do sluchátek, nenechte si ujít podcast Rozsviťme vědu a inovace v Královéhradeckém kraji, kde uslyšíte inspirativní osobnosti našeho kraje. ■

Dva kroky do budoucnosti: Škoda představuje Epiq a Peaq

Škoda Auto vstupuje do další fáze své elektrické transformace. Nové modely Epiq a Peaq ukazují dvě podoby budoucnosti značky – dostupnou městskou elektromobilitu i prostorné rodinné SUV nové generace. Zatímco Epiq míří na široké spektrum zákazníků hledajících cenově přístupný vstup do světa elektromobilů, produkční podoba modelu Peaq je inspirována konceptem Vision 75 (použitá fotografie je pouze ilustrativní). Společně vysílají jasný signál: elektromobilita má být praktická, technologicky vyspělá – a především dostupná.

Škoda Epiq: elektromobilita bez kompromisů

Model Škoda Epiq otevírá novou kapitolu dostupné elektromobility značky. Kompaktní městské SUV-crossover o délce přibližně 4,1 metru kombinuje moderní design, praktičnost i cenovou dostupnost. Svým charakterem rozšiřuje nabídku směrem k zákazníkům, kteří o elektromobilu uvažovali, ale dosud hledali rozumný poměr ceny a užitné hodnoty.

Epiq zaujme zejména zavazadlovým prostorem o objemu 475 litrů, čímž se řadí mezi nejprostornější vozy své třídy. Po sklopení zadních sedadel naroste kapacita až na 1 344 litrů. Přesto si zachovává kompaktní rozměry, které oceníte při každodenním pohybu po městě.

Dojezd až kolem 430 kilometrů na jedno nabití umožňuje pohodlné každodenní používání i víkendové výlety mimo město. Rychlé nabíjení

doplní energii z 10 % na 80 % přibližně za 23 minut. Design vychází z nového jazyka „Modern Solid“, který sází na robustní, čisté linie a funkční estetiku. Přední maska Tech-Deck Face a výrazný světelný podpis dávají vozu sebevědomý výraz.

Epiq tak není jen dalším elektrickým modelem v nabídce. Je to jasný krok směrem k širší dostupnosti elektromobility – a důkaz, že elektrický pohon nemusí znamenat kompromisy.

Škoda Peaq: rodinná vlajková loď nové generace

Na opačném konci nabídky stojí model Peaq, který navazuje na koncepční studii Vision 7S. Zatímco Vision 7S ukázala designový a technologický směr značky, Peaq jej přenáší do sériové podoby.

Sedmimístné SUV cílí na rodiny a zákazníky hledající velkorysý prostor, vysoký komfort a dlouhý dojezd. Elektrický pohon nabídne dojezd přes 600 kilometrů podle metodiky WLTP, což jej řadí mezi nejvyspělejší modely svého segmentu.

Design zůstává věrný filozofii Modern Solid – robustní proporce, výrazná maska Tech-Deck Face a světlomety ve tvaru písmene T tvoří nový vizuální

podpis značky. Interiér je koncipován s důrazem na prostor, přehlednost a intuitivní ovládání. Koncepční Vision 7S představila nové uspořádání kabiny i moderní uživatelské rozhraní – Peaq tyto prvky rozvíjí v produkční podobě. Peaq není jen další SUV v nabídce. Představuje ambice značky nabídnout elektrickou alternativu plnohodnotným rodinným vozům – bez omezení prostoru či komfortu.

Dvě cesty, jeden směr

Epiq a Peaq představují dva odlišné přístupy ke stejnému cíli. Jeden zpřístupňuje elektromobilitu širšímu publiku, druhý nastavuje laťku v rodinném segmentu. Společně ukazují, jak široce a sebevědomě chce Škoda svou elektrickou strategii uchopit.

Zatímco Epiq otevírá dveře novým zákazníkům, Peaq potvrzuje technologickou vyspělost značky. Oba modely dohromady naznačují, jak bude vypadat budoucnost Škody v následujících letech – dostupná, promyšlená a připravená na každodenní realitu. ■

Ilustrativní foto – produkční podoba modelu Peaq je inspirována konceptem Vision 7S.

Jeden svět

Mezinárodní
filmový festival
o lidských právech
2026

Jeden svět

16—20/3
Bio Central
Hradec Králové

jedensvet.cz

Pořadatel: **Člověk v tísni**
Spolupořadatel: **MINISTERSTVO KULTURY**
Generální partner: **aba kuo.s**
Hlavní partner: **LEPŠÍ ŠKOLA PRO VŠECHNY**
Významní partneři: **Fond pro rozvoj kultury**, **Fond audiovizí**, **Kreativní Evropa MEDIA**, **Evropský parlament**
Generální mediální partner: **Česká televize**
Hlavní mediální partner: **Český rozhlas**
Partner: **KARANTÉNA LITOMĚŘ**
Místní partner: **Hradec Králové**

Vyšší reálná škola, tak zvaná „Reálka“ v Hradci Králové

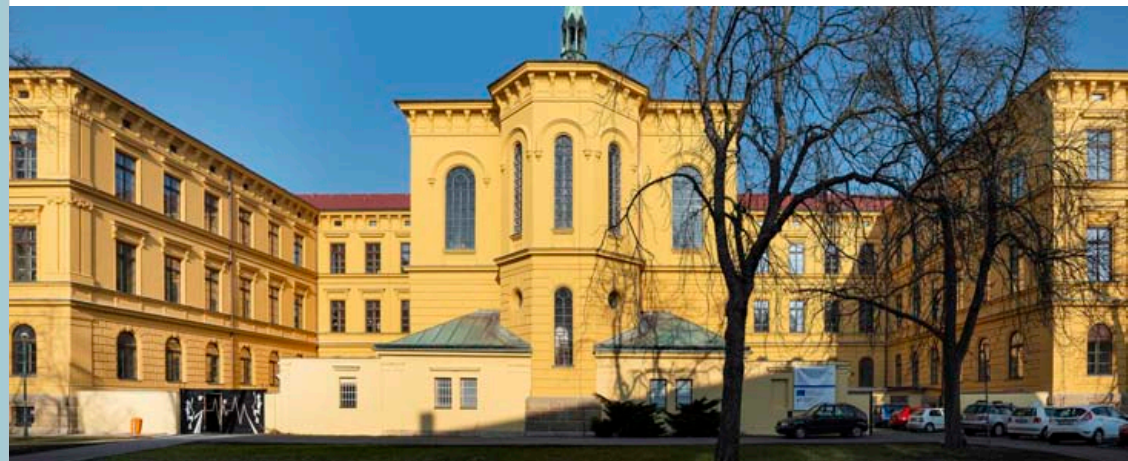
PAVLA KORITENSKÁ, FOTO: MIROSLAV BENEŠ

V letech 1871 až 1874 byla v Komenského ulici čp. 234 postavena podle projektu architekta Václava Webera nová budova hradecké reálky. Stala se první školní budovou umístěnou za pevnostními hradbami města. Třípodlažní budova byla určena pro žáky a studenty chlapecké Vyšší školy reálné.

Vyrostla na místě vojenského skladiště a byla první královéhradeckou veřejnou stavbou ve stylu historizující architektury. V budově se nacházely učebny, ředitelský byt, kaple, tělocvična, čítárna a škola využívala i zahradu. Vysvěcení školní budovy se konalo 4. října 1874 a vyučování bylo zahájeno ve školním roce 1874/75. V podkroví školy byla

umístěna astronomická observatoř. Pitná voda byla do budovy zavedena až ve 30. letech 20. století, v této době byla také vybudována přírodopisná posluchárna, u školy byla zřízena botanická zahrada.

Ve školním roce 1930 až 1931 bylo při reálce založeno rodičovské sdružení, později fungující jako spolek, které vlastním nákladem udržovalo školní budovu i okolní prostory. V současné době v budově sídlí Vyšší odborná škola zdravotnická a Střední zdravotnická škola, Hradec Králové. Velmi zajímavý zadní trakt budovy s rozpoznatelnou školní kaplí zachycuje unikátní snímek z 1. čtvrtiny 20. století, který můžeme porovnat se současným stavem budovy. ■

Ticho je pro mě esencí krásna

Zajímavých a inspirativních osobností, kterými se může pochlubit Hradec Králové, je určitě dost. Mezi ně nepochybně patří i talentovaná malířka a tamní rodačka Nikola Kopp Lourková (1996), která má nyní v hradecké Galerii moderního umění výstavu nazvanou Padá ticho. Současná výtvarná tvorba autorky je charakteristická měkkou barevností s motivy každodennosti a zároveň i figurálními prvky. „Její malba zůstává ztišená, a přesto působí nesmírně živě,“ prozradil k jejímu dílu kurátor výstavy Jan Florentýn Bächor.

Jaké pocity vás provázejí, když vystavujete ve svém rodném městě?

Když jsem studovala na Biskupském gymnáziu v Hradci Králové, mým cílem nikdy nebylo stát se malířkou, ale chtěla jsem studovat architekturu

☒ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV NIKOLY KOPP LOURKOVÉ

v Praze. To se však nestalo a nastoupila jsem na UMPRUM, tedy Vysokou školu uměleckoprůmyslovou. Nikdo v mém okolí to tehdy moc nechápal, ale nakonec jsem ji absolvovala. Takže vystavovat v prestižní hradecké Galerii moderního umění bylo důkazem, že jsem to dokázala, a bylo to pro mě určitě velké zadostiučinění.

Čím je pro vás osobně ticho, které se objevilo v názvu výstavy? Je spíše stavem mysli, atmosférou, nebo něčím konkrétním?

Ticho je pro mě esencí krásna. Když se mi narodila dcera, byl to pro mě impuls k životnímu zpomalení a prožívání okamžiku, v němž jsem se v tu chvíli na-

cházel, protože se nedalo nic plánovat dopředu. To mě naučilo více pozorovat dění kolem sebe i všední věci, které jsem předtím nevnímala. A nebýt zároveň v neustálém shonu. Když jsem se naučila zastavit se, narazila jsem na krásné okamžiky, které pro mě to ticho představují. Když pro mne samotnou nastane nějaké krásno, je to, jako by se svět zastavil a právě ztichl. Jako kdyby padalo ticho.

Při vernisáži zaznělo, že vaše předchozí cykly pracovaly se strachem a napětím. Proč?

Já se vlastně celý život bojím a nejhorší je pro mě strach ze strachu. To neustálé napětí, které vás zastaví na jednom místě, je pro mě svazující.

Pokračuje to ještě?

Ještě se to občas vrací, ale myslím si, že jsem se toho z větší části zbavila díky zpomalení a užívání si dané chvíle. Mám pocit, že jsem zase začala znovu žít. V roce 2022 jsem měla v Galerii Fiducia v Ostravě výstavu s názvem Limbo, která byla právě o strachu. Když jste v limbu, nacházíte se v příběhu jakéhosi neutrálního světa.

V nedávné minulosti jste byla označována za bystrostnou figuralistku. Na aktuální výstavě jsou však k vidění i běžné předměty. Co vedlo k této cestě?

Ta figura je samozřejmě v obrazech také zastoupena, jsou tam portréty a hlavy. Ten posun je však v uvědomění, že i banální věci, jako je například židle, mohou být také krásné a zároveň v ní vidím stále figuru, i když ne v tom klasickém slova smyslu. Je to pro mě určitý symbol a hlavní aktér toho děje, který se odehrává na plátně, tudíž je to pro mne i nadále figura.

Vaše aktuální tvorba působí uvolněným dojmem. Byl ten přechod k jakémusi zastavení vědomým rozhodnutím, nebo se do vaší malby promítl přirozeně? Přineslo vám to větší svobodu?

Určitě. I na škole jsem se hnala za nějakou dokonalou, čistou, až uhlazenou formou malby. Dokonalé to ale vůbec nebylo a tím pádem to zklamávalo i mě samotnou. To se změnilo a cítím se teď v malířském vyjádření mnohem svobodněji.

 Futurum

NEJLEPŠÍ DÁREK? DÁRKOVÁ KARTA

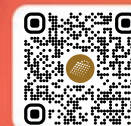
PLATÍ VE
VĚTŠINĚ
OBCHODŮ

NABIJETE ZA
300 - 6.000 Kč

ZAKOUPÍTE VE
2. PATŘE NEBO
ONLINE

Jsou nové obrazy založené více na pozorování vnější reality, či na vašem vnitřním pohledu?

Vznikají postupně v určitém časovém úseku. Kvůli tomu, že mám na malování omezenější čas, tvorba obrazu trvá delší dobu a to rozvíjí i styl samotného malování. Dříve jsem obraz namalovala za relativně krátkou dobu. Teď se k němu průběžně vracím a proces malby je tedy mnohem delší. Navíc maluji olejem, barvy vrstvím a zasychání plátna tu dobu také prodlužuje.

Víte předem, co vznikne, nebo to má postupný vývoj?

V hlavě si převyprávím určitý zážitek do nějakého příběhu, který potom maluji. I když vím, jak by měl obraz vypadat, postupně se mění se mnou v čase a nakonec vždy dopadne úplně jinak.

Hraje ticho důležitou roli i při samotném vzniku obrazů?

Ne, při tvorbě obrazu nejsem nikdy v tichu. Mám většinou puštěnou nějakou hudbu, podcasty nebo mluvené slovo. Je trochu úsměvné, že ticho v běžném životě nemám dvakrát v oblíbě. Ticho má pro mě nespočet tváří.

Co byste si přála, aby si z nich divák odnesl?

Je to na jeho interpretaci a nechávám to na něm. Nemám ráda dlouhé popisy a vysvětlování díla. To mi pro diváka přijde hodně svazující a svádí ho to z jeho vlastní cesty. Ovlivňovat imaginaci mi nepřijde zdravé ani pro tvůrce, ani pro diváka. Důležité ale je, aby to v něm něco zanechalo a na obraz si vzpomněl i po delší době.

Hradecká expozice je také jakýmsi dialogem s dílem Dveře a okno dnes už nežijící malířky a sochařky Jitky Svobodové. Co vás dvě spojuje?

Nás spojuje právě ta fascinace banálními věcmi. Jitka Svobodová byla brilantní grafička a kreslířka, která také zaznamenávala všední věci denní potřeby a přišly jí krásné. Proto jsem si ji vybrala, mám velmi ráda její objekty, to mě s ní jako malířku propojilo. Navíc ty všednodenní věci zaznamenávala křehce s určitou lehkostí, je to záznam jejich krásy a zároveň pomíjivosti. Její objekt Okno a dveře, který je součástí výstavy, byl vytvořen pouze z drátů a papíru. Je to tak křehké dílo, že máte pocit, že když projdete okolo něj, zhroutí se.

Jak vás osobně ovlivnilo období, v němž obrazy přímo pro hradeckou expozici vznikaly?

Byl to poměrně velký spěch v období asi tří až čtyř měsíců doprovázených stresem. Když jsme společně s kurátorem výstavy Janem Florentýnem Báčorem vytvořili koncept, šlo to už vlastně samo a našla jsem se v tom. Jediné, čeho jsem se bála, že to nestihnu po formální stránce včas realizovat. Nakonec se vše stihlo a máme z výstavy oba dva velkou radost.

Co považujete za nejnápadnější znaky vaší výtvarné tvorby?

Celou dobu, kterou věnuji malování, mě provází fascinace plochami, geometrickými prvky a nějakou konkrétní barvou. Stěžejní je pro mě také tvorba v cyklech, v nichž se prolíná a rozvíjí určitý příběh.

Měly na vás vliv i nějaké umělecké směry?

Miluji surrealismus. V tomto ohledu mám ráda umělce, jako jsou Toyen, Jindřich Štyrský nebo Mikuláš Medek, v jehož surrealistickém pojetí je navíc velká míra existencialismu.

Pokud si vzpomínám, svá výrazná díla jste v roce 2024 představila v hradecké Walk Thru Gallery, tedy v proskleném prostoru podchodu na třídě Karla IV., kterou provozuje kurátorka Michaela Kotlandová. Jak na to vzpomínáte?

Na to vzpomínám velmi ráda. S Michaelou jsme řešily, jak to uchopit, protože olejomalba za sklem není úplně běžnou záležitostí. Tehdy jsem vytvořila cyklus stejnérozměrných obrazů, který se jmenuje Soroboru, a mohla jsem je vystavit vedle sebe v jednotlivých prosklených vitrínách, něco jako záznam filmu. Byl to pro mě zároveň první umělecký návrat do Hradce Králové.

Vystudovala jste pražskou UMPRUM v ateliéru Intermediální konfrontace Jiřího Davida a ateliéru Malba I Jiřího Černického. Čím vás tato škola obohatila a co vám předali kantoři, kteří jsou zároveň významnými umělci?

Díky Jiřímu Davidovi mám kritický pohled na věci. Už název jeho ateliéru napovídá, že šlo o konfrontaci. Tvořili jsme velké obrazy, což přispívalo k tomu, abychom se nebáli dělat velká gesta. Jirka Černický v ateliéru Malba I zase kladl důraz na čistotu tvorby, preciznost a nutnost věci dotahovat. Umprumka jako škola mě určitě posunula a kromě toho se hodně věnuje teorii umění. V tomto směru rozšiřuje přehled studentů, což považuji za velmi pozitivní a důležité.

V jednom rozhovoru jste řekla, že jste měla k umění vždycky sklony. Kdy to vypuklo a jak se to projevovalo?

Pro radost jsem stále kreslila už v dětství, ale nikdy jsem nechodila do základní umělecké školy. Ve středoškolských letech jsem často jezdila na výstavy do Prahy. Jednou jsem se v Rudolfinu potkala se studenty z Akademie výtvarných umění, kteří mě pozvali do svého ateliéru, což byl pro mě úplně jiný svět. To mě nadchlo a uvědomila jsem si, že se umění mohu skutečně věnovat naplno. Poté mě za rok a půl přijali na UMPRUM.

Měla jste ve své cestě rodinnou podporu, nebo jste byla spíše odrazována?

Bylo to tak napůl. Zpočátku tam byla nedůvěra, ale když mě přijali na vysokou školu, začalo se to

proměňovat. Nakonec, když jsem školu úspěšně dostudovala, rodiče se s tím smířili a přijali to.

Co máte jako malířka v plánu? Vnímáte hradeckou výstavu jako uzavření jedné kapitoly, nebo začátek nového směru ve vaší tvorbě?

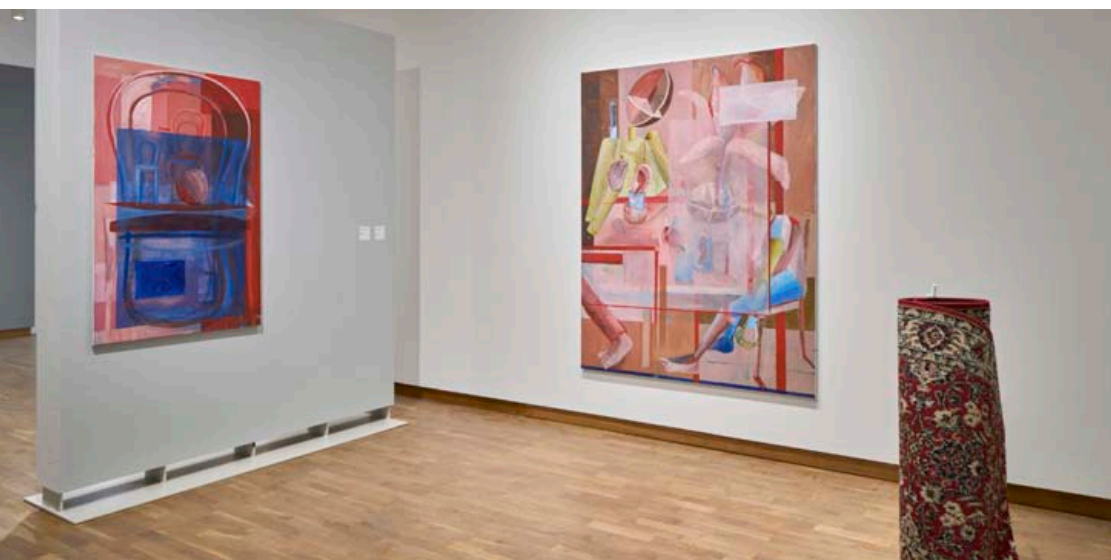
S kurátorkou Martinou Mrázovou nyní připravuji výstavu s názvem Nezvaný host, která vypukne 10. března v pražské Sophistica Gallery, a bude tam vystaveno asi jedenáct nových pláten. Z mého pohledu bude volně navazovat na hradeckou výstavu, kde ticho obepíná krásu. V tomto případě to bude mít ale podtext, kdy to krásno někdo narušuje, i když s tím nepočítáme. Jak už název napovídá, vstupuje do toho nezvaný host, který vnáší nejistotu a určité nebezpečí do uspořádaného světa.

Kromě vlastní umělecké tvorby se prý aktivně věnujete galerijní praxi a v roce 2020 jste spoluzaložila nezávislou galerii Cifra v Doubsici v Českém Švýcarsku. Je to stále aktuální?

Ano, je. V ateliéru Jiřího Davida jsem měla spolužačku a skvělou kamarádku Rozálii Prokopcovou. Její manžel Jaroslav Prokopec, absolvent AVU, pochází z Doubsice a stará se tam o kulturní život. V opuštěných koňských stájích tam vznikla galerie Cifra, na níž se podílím společně s mým manželem Lukášem Koppem. Na letošní rok plánujeme pět výstav.

Jste hradecká rodačka. Vracíte se stále do tohoto města?

Čas od času se tam vracím, protože tam mám několik kamarádů, což jsou moji spolužáci z gymnázia, a také rodinu. Když tam jsem, vždycky ráda projdu svou oblíbenou trasu, která vede od Biskupského gymnázia přes Hučák okolo gymnázia J. K. Tyla přes Karlovu třídu podchodem k hlavnímu nádraží na autobusový terminál. Tuto nostalgickou procházku si nenechám nikdy ujít. ■

Mým přáním je, abychom měli následovníky

HYNEK ŠNAJDAR,
ARCHIV PAVLA MAŤÁTKA

I když je cimbálová muzika často spojována s Moravou, ani v českém hudebním prostředí o ni není nouze. Potvrzuje to skutečnost, že v Hradci Králové již 70 let působí a hraje Hradecká cimbálová muzika. Jejím uměleckým vedoucím je hráč na tento nástroj Pavel Maťátko. „Myslím si, že hlavními faktory, proč Muzika hraje dodnes, byly láska k lidové hudbě a přátelské vazby. Jsme prostě jedna velká rodina a tak tomu bylo po celou dobu existence našeho souboru,“ řekl cimbálista v rozhovoru pro magazín Salonky.

Hradecká cimbálová muzika má již 70 let. Kdo stál u jejího zrodu a co vedlo k jejímu vzniku?

Muziku v Hradci Králové v roce 1955 založil Eduard Novotný, absolvent Vysoké školy báňské v Ostravě a člen její cimbálové muziky. Ten se do města přiznal, hodně mu tato muzika chyběla a v tehdejších závodním klubu ZVÚ pro svůj nápad našel nadšence. Slovo dalo slovo a dal do-

hromady menší partu muzikantů. Od té doby cimbálová muzika v Hradci existuje.

Jak si vysvětlujete, že na scéně vydržela sedm dekad?

Myslím si, že hlavními faktory, proč muzika hraje dodnes, byly láska k lidové hudbě a přátelské vazby. Naši předkové drželi pohromadě, byla to jedna velká rodina, což se přeneslo až do současné

doby. Já, který v muzice začal působit v roce 1994, jsem ještě hrál se zakládajícími členy našeho souboru.

Do jaké míry se soubor v průběhu své existence proměňoval?

Určitý základ dlouho přetrvával, ale samozřejmě docházelo k obměnám a přicházeli noví členové. V průběhu let se měnila také tvář muziky i to, jak ji dnes podáváme my. Je to určitě jiné, než tomu bylo v dávnější minulosti a také v době, kdy jsem v devadesátých letech do souboru přišel. V současné době máme mladého primáše, takže je to všechno temperamentnější než v minulosti. Jde to prostě ruku v ruce s aktuální dobou.

K jubileu pořádáte slavnostní koncert. Kdy a kde se uskuteční a co posluchačům nabídnete?

Koncert se uskuteční v sobotu 18. dubna od 18 hodin v Adalbertinu. Bude to takový průřez toho, co Muzika hrávala, a zároveň to bude mít lehké vzpomínkový charakter na zakládající členy i na ty, s ni-

miž jsme ještě hrávali. Ta vzpomínka je skutečně hluboká a máme připravené písničky k daným osobám s důrazem na to, co nás s nimi spojuje. Zazní však i písničky, které máme rádi my a s nimiž se chceme prezentovat. Jako hosty jsme si pozvali zpěvačky, které s muzikou zpívaly v minulosti.

Popište svoji osobní cestu k cimbálu a lidové hudbě. Proč zrovna tento nástroj?

V dětském věku jsem docházel do tehdejší Lidové školy umění Střezina, kde jsem se věnoval hře na housle. Tam mi tehdy, to mi bylo asi deset let, paní učitelka nabídla, zda bych chtěl chodit do dětského souboru Kvítek. Dětskou muziku tam vedl tehdejší vedoucí Hradecké cimbálové muziky Jaroslav Šedý. Právě v tom školním souboru jsem se seznámil s českým a moravským folklórem. Tak to šlo rok za rokem, až jsem se v roce 1994, to mi bylo sedmnáct let, stal členem cimbálovky, kde jsem hrál ještě jako primáš na housle. Za cimbál jsem poprvé usedl jako úplný samouk v roce 1999, kdy jsem se stal zároveň uměleckým vedoucím souboru.

Co obnáší role uměleckého vedoucího?

Zajištění uměleckého výkonu muziky, hudební úpravy písniček včetně tvorby nových, které vznikají i na bázi improvizace, kdy si každý něco zahraje, a potom už ladíme detaily. Podle mě jsou nejlepší zkoušky přímo při vystoupeních. Před každým kon-

certem se ale vždy dobře připravujeme. Písničky, které hrajeme, jsou nádherné a v podání naší cimbálovky z nich vyzraňuje naše láska k folklóru.

Co vás motivuje?

Stále se snažíme něco objevovat a v tomto ohledu to nemá konec. V souboru máme i mladé houslisty, s nimiž je výborná spolupráce. Mohu říci, že jsme si jako parta muzikantů velmi sedli nejen hudebně, ale také lidsky a funguje to perfektně. Generační rozdíly u nás nehrají žádnou roli.

Cimbálová muzika je tradičně spojována s Moravou a tamním folklórem. Byla a je to stále výzva působit v Čechách?

V současné době jsou už cimbálové muziky v různých koutech Čech, například v Praze, Liberci, Červeném Kostelci nebo v Ústí nad Orlicí. Pokud to muzikanty baví, nezáleží na tom, v kterém koutě republiky cimbálová muzika hraje. Myslím, že jsme si už nějaké jméno udělali i na Moravě. Například náš primáš Adam a houslistka Anežka bydlí v Brně a pravidelně tam hrají s brněnskými

soubory. Lidová muzika je o tom, kdo ji hraje, a je jedno, odkud pochází.

Podle čeho vybíráte repertoár?

V repertoáru máme písničky z Čech, Moravy, Slovenska, Maďarska, Rumunska a občas si zpestříme hraní písničkami i jiných žánrů. Dříve se procházely zpěvníky, ale v dnešní době je to především o poslouchání jiných cimbálovek na internetu. Když nás nějaká písnička, jedno z jakéhoto regionu, zaujme a zůstane v hlavě, je to signál, abychom ji hráli.

Natočili jste nějaké cédéčko nebo desku?

Máme akorát záznam živého vystoupení k 60. výročí založení naší cimbálové muziky. Zvažujeme ale, že bychom si mohli něco natočit.

Při jakých příležitostech vystupujete?

Kdysi jsme pravidelně vystupovali v malém sále hradeckého Adalbertina. Momentálně hrajeme při rozmanitých příležitostech, jako jsou plesy, svatby, rodinné oslavy, podnikové večírky, stavení

máje v Pileticích. Pravidelně jezdíme na cimbálový festival „Cimbálové“ do Šumperka a občas hrajeme i na takových akcích, jako je například Rock for People.

Kdo dnes tvoří vaše publikum?

Máme radost, že je to pestrá škála posluchačů od mladých lidí až po důchodce.

Dá se říci, že jste oblíbené těleso?

To je spíše otázka pro posluchače, ale fanoušky určitě máme a v Hradci jsme známé hudební těleso, které chce lidem rozdávat radost.

Kam byste chtěl, aby Hradecká cimbálová muzika směřovala v budoucnosti? Co byste jí popřál?

Mým přáním je, abychom měli následovníky. V září tohoto školního roku jsem začal na Základní umělecké škole Střezina vyučovat hru na cimbál a pomalu se utváří i dětská cimbálová muzika. Pokud to někoho ze žáků bude bavit a stane se časem členem naší cimbálovky, budu velmi rád. ■

INZERCE

Orlice park

Užijte si pohodové nákupy

v Hradci Králové

 orlicepark.cz orliceparkshopping orlicepark

pepco®

KYĚTINOVÝ
KOUTEK

TEDI

Vináři U Kapličky

Break
fast
Cafe

e-on
Drive

SPORTISÍMO

SAUNIA

Dr.Max+

ČÍNSKÉ SPECIALITY 龍

Optika
Dobruška

orion

SIRIUS+

ASAT
svět hodinek

MASTRO
KORENÍ

ROSSMANN

MYJETO

albert

GECO
TABÁK • TISK

ACTION

E

Beauty Nails

王府
Palace food &

Černý kůň – jídelna

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 39. díl

Vše jednou skončí, ale že toho bude za ten krátký čas tolik a vezme nám to vzpomínky na dobu, kdy jsme chodili tančit a bavili se třeba do kouzelné Palmové zahrady nebo s kamarády na dvojku červeného do Grillu, na dnešní Ulrichovo náměstí, to nikdo nepředpokládal. Právě tam jsme se s mými kamarády často scházeli a cítili jsme se tam jako doma. Obsluha Standa Minář, Jaruška Schlesingerová a Jožka Gregorová – Tina Turner se o nás vždy perfektně postarala a domů, nebo ještě třeba někam jinam, jsme z Grillu odcházeli vždy v dobrém rozmaru. Samozřejmě, že již Grill a bufet Bašta, kam tento bar patřil, dnes neexistuje. Tyto dva podniky,

kteří spadaly pod Restaurace a jídelny, neodmyslitelně patřily ke středu města a byly na dosah. Nedávno se mi donesla zpráva, že se zavřel i letitý a v Hradci Králové známý podnik Černý kůň na Starém městě. Po roce 1989 byl vrácen původním majitelům rodině Kavanových. Ivan Kavan, jeden ze spolumajitelů a můj kamarád, bohužel již zemřel, a kdyby byl mezi námi, asi by se nestačil divit.

O Grandu, Grand klubu a Palmové zahradě jsem v minulých Salonkách také psal, že již dlouhou dobu bohužel neexistují. Kousek dál, kde je dnes second hand, existovala vyhlášená noční vinárna Bystřička, kam se

chodilo dlouhá léta tančit, za muzikou, na dobré víno a za zábavou. Hrál se tam celý týden kromě neděle a bylo tam neustále plno a chodilo tam i hodně mladých pohledných žen. Kdyby mi někdo v té době řekl, že Bystřička za pár let skončí a ženy, které tenkrát navštěvovaly tento podnik, budou potom chodit nakupovat do second handu Bystřička za dobrý peníz džíny, bundy či halenky, řekl bych mu, že se snad trochu pomátnul na rozum. Hodně se také navštěvovala kouzelná vinárna Astorie u pana Hese na Starém městě. Hrával tam kromě jiných muzikantů také Jirka Beneš na klarinet a saxofon spolu se svým kolegou Jardou Fišarem, který

ho tam doprovázel na klávesové nástroje. Nic podobného ale dnes již v našem městě nenajdete. Prostě jiná doba, jak se vyjádřil pan vrchní ze špičkového hotelu ve filmu Dědictví aneb Kurvahošigitntag.

Kdo z vás si chodil posedět na kávu nebo na dobré a kvalitní jídlo do Atlanty na Masarykově náměstí, má už také smůlu. Atlanta končí a místo bývalého personálu vás teď budou obsluhovat naši asijsí přátelé. Takže pokud jste tam dříve chodili třeba na skvělý boršč, v příštích dnech si tam můžete dát třeba bambusovou polévku. V žádném případě nic proti Vietnamcům, ale žijeme v Čechách a hosté tohoto sympatického podniku by si přáli si tam dát k obědu třeba chutný gulášek nebo oblíbenou svíčkovou. Přeji novým provozovatelům hodně štěstí a ať se jim tam daří. Pro bývalé pravidelné návštěvníky ale Atlanta zůstane navždy hradecká srdcovka.

Kam jsem ale rád chodil na dobré jídlo a výbornou Plzeň, byla Šupina, jak jsme dříve říkali ry-

Vinárna Bystřička

bárně Jadran, kde působila příjemná a oblíbená Lenka Sukalovská. Jednou jsem tam dokonce seděl u stolu s hercem Karlem Effou, který, když projížděl Hradcem, se tam prý pravidelně stavoval. Škoda, Jadran už také není. Kdo z vás pravidelně navštěvoval vyhlášenou denní vinárnu Balkán na třídě Karla IV. a rád tam popíjel kvalitní víno a velice chutné jídlo, má také smůlu. A příjemné a přátelské popovídání s vrchním číšníkem v černém obleku, legendárním Pepou Šrajarem, mu také určitě

chybí. Vrchní pan Šrajar neměl chybu a patřil významně k těm oblíbeným bývalého hradeckého podniku Restaurace a jídelny.

Mohl bych pokračovat dále, ale musím zmínit nezapomenutelnou denní vinárnu Psí bouda, kde se scházelo velké množství velice zajímavých lidí. Pravidelnými návštěvníky byli hradečtí malíři, herci, kulisáci a studenti a panovala tam velice přátelská atmosféra, která dnes už v žádném podniku v Hradci Králové neexistuje. Kouř z cigaret by se tam dal krájet, ale bylo tam útulné a obě servírky, Slávinka Linhartová a Merinka Mačátová, byly pro nás všechny pravidelné návštěvníky úžasné a vzpomínáme na ně dodnes. Chodili jsme tam pravidelně s mými kamarády vždy dopoledne na Štědrý den, kdy jsme si tam dali něco málo vína a odpoledne již pospíchali domů, ke svým rodinám na štědrovečerní večeři. Jednou jsme se tam ale trochu zdrželi o něco déle a doma byl malér. Ale o tom třeba někdy přistě a jak se říká, nikdo z nás není dokonalý. ■

Slávek Trávníček

Hradní vinárna – Jaroslav Fišar a Jiří Beneš

Splněný sen na velkém pódiu. Laděníčko s Helenou Vondráčkovou

Dětský pěvecký sbor Laděníčko při ZUŠ Střezina zažil 10. února večer, na který se nezapomíná. V zaplněném sále hradeckého Aldisu vystoupil po boku Heleny Vondráčkové – zpěvačky, která patří k největším ikonám české hudební scény. Pro mladé zpěváky to nebyla jen další koncertní zkušenost, ale výjimečný okamžik, kdy se školní sbor ocitl na jednom pódiu s legendou. A podle jejich slov šlo o zážitek, který si s sebou ponese ještě hodně dlouho.

📷 MATĚJ HOLAN, FOTO: FRANTIŠEK JIRÁSEK

Světlá sála, profesionální kapela, precizní zvuk a publikum, které nadšeně zpívalo známé hity Heleny Vondráčkové. Pro mnohé z dětí to bylo první vystoupení v tak velkém prostoru. Nervozita se mísila s očekáváním – a pak už přišel okamžik, kdy zazněly první tóny.

„Rodiče mi její písničky pouštěli už od dětství a vždycky jsem ji zbožňovala. Pro mě to navždy bude ikona. Byla jsem hodně nervózní, ale zároveň jsem se strašně těšila. Zpívat s ní na jednom pódiu byl splněný sen a zážitek, na který nikdy nezapomenou,“ říká Darina Flosová.

Podobně mluví i další členky sboru. „Koncert s Helenkou Vondráčkovou jsem si opravdu moc užila. Zpívat ve velkém sále Aldisu před tolika lidmi a ještě po boku takové hvězdy se nepoštěstí každý den. Jsem za tu zkušenost velmi vděčná a doufám, že to nebylo naposledy,“ doplňuje Kateřina Bisová.

„Možnost zazpívat si s Helenkou Vondráčkovou byla úžasná. Celý koncert měl skvělou atmosféru a ještě dva dny po něm jsem cítila euforii a obrovské nadšení. Publikum bylo skvělé a Helenka s námi během

společných skladeb krásně komunikovala úsměvy i očním kontaktem,“ přidává Kateřina Nachtigalová.

Z pohledu sólisty Dana Bělohoubka byl večer také potvrzením, že Laděníčko ob stojí i v profesionálním prostředí. „Překvapila mě profesionalita celého koncertu – jak bylo všechno připravené a jak to fungovalo. Zvukaři byli skvělí, sbor zpíval nádherně a z pohledu zpěváka jsem neměl vůbec žádný problém,“ shrnuje.

Za bezprostřední radostí z vystoupení ale stála pečlivá příprava. Sbor už od září nacvičoval píseň Oh Baby, Baby ve trojlase, s aranží od Vojtěcha Esterleho, který děti přímo na koncertě doprovázel na klavír. Původně ji chystali na vánoční koncerty – až později se ukázalo, že právě tato skladba bude součástí programu s Helenou Vondráčkovou. „Byla to vlastně šťastná náhoda,“ říká vedoucí sboru Lada Holoňová.

Během pouhých dvanácti dnů musely děti dopilovat čtyři skladby včetně náročného čtyřhlasého

INZERCE

CODES OF BACH

En Vorentoe, Slovensko

Koncert d moll BWV 1052 J. S. Bacha pro cembalo a smyčcový orchestr v dialogu se současným tancem. Barokní kompozice – rozšířená o improvizaci Jána Kružliaka ml. – zkoumá vztah mezi hudbou a pohybem.

úterý 10. 3.
UFFO Trutnov
19:00

UFFO
TRUTNOV

WWW.UFFO.CZ

aranžmá White Winter Hymnal od Pentatonix, doplněného rytmickými prvky i pohybem. „Děti se chovaly velmi profesionálně. Byly přesně tam, kde měly být, a usmívaly se. Musím říct, že jsou ve svém věku neuvěřitelní profesionálové. Když

se mluví o dnešní mládeži, tak já mám ve své bublině mimořádně šikovné a disciplinované děti,“ dodává Holaňová.

Laděňčko má letos přibližně 24 členů ve věku od osmi do devatenácti let. Protože jde o školní sbor,

jeho složení se každoročně proměňuje, což klade vysoké nároky na sešranost i systematickou práci. Vedle velkých koncertních příležitostí připravuje tematické projekty – v minulosti například reper-toár skupin ABBA, Beatles, Bee Gees nebo Stevieho Wondera, letos se věnuje písním Barbry Streisand a Annie Lennox. Sbor se také podílel na čtyřech muzikálových projektech ve spolupráci s centrem Daneta a akordeonovým orchestrem Safari, rovněž při ZUŠ Střezina.

Vedle vystoupení s hvězdami české scény – mezi nimiž byli například Kamila Nývltová, Daniel Hůlka či Ivan Mládek – si sbor zakládá i na akcích s hlubším rozměrem. Už šestým rokem zpívá na vánočním koncertě na onkologické klinice Fakultní nemocnice Hradec Králové. Pravidelně vystupuje také na vánočních trzích a dalších městských akcích.

Koncert s Helenou Vondráčkovou tak nebyl náhodnou epizodou, ale přirozeným vyústěním dlouhodobé práce. Pro mladé zpěváky znamenal zkušenost s velkým pódium, profesionálním záze-mím i setkání s legendou české hudby – večer, který si s sebou ponosou ještě hodně dlouho. ■

BYD | Olfincar

PŘIPRAVTE SE NA NOVOU ÉRU MOBILITY!

Nyní speciální akce SEAL U DM-i:

Zimní pneu
ZDARMA

Nabíjecí karta
s kreditem
**10 000 Kč
ZDARMA**

Servis na
**3 roky
ZDARMA**

Výhodné
financování s úrokem
od **0,99 %**

IT'S NOT A CAR, IT'S A BYD

Akce platí v individuálním znění i pro další modely. Nabídka platí do 31. 3. 2026. Více informací u našich prodejců BYD nebo na www.olfincar.cz.

OLFIN Car s.r.o., Gočárová třída 1754/48, 500 02 Hradec Králové

Zahájení sezóny

v parku NA VĚTVI

14.–15. 3. 2026

Poslední víkend, kdy můžete využít vstupné pouze na 90 Kč.

Jaro

v parku NA VĚTVI

20.–22. 3. 2026

Přijďte k nám přivítat jaro:
Grilování, promítání pohádek,
stezka pro děti

Velikonoce

v parku NA VĚTVI

29.–6. 4 2026

Hledání vajíček, speciální menu,
velikonoční stezka, promítání pohádek,
program pro děti, pletení pomlázek

